

Sygn. akt I ACz 977/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Gawelko (spraw)
Sędziowie:	SA Anna Pele
	SA Marek Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2014 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **M. T.**

przeciwko **J. B. i M. B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 13 września 2013 r., sygn. akt I Nc 124/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu nie uwzględnił wniosku powoda w przedmiocie zwrotu opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że postępowanie zostało umorzone na podstawie art. 505³⁷ kpc, wobec nie uzupełnienia opłaty od pełnej wysokości. Przepis art. 79 i 99 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie przewiduje możliwości zwrotu opłaty w przypadku umorzenia postępowania, a jedynie te przepisy poruszają kwestię zwrotu opłat sądowych. Dlatego Sąd orzekł jak w sentencji.

W zażaleniu na to postanowienie powód wskazał, że odmowa zwrotu opłaty od pozwu narusza przepisy prawa materialnego – art. 5 kc. Zdaniem powoda jest to próba zatrzymania należnej opłaty sądowej. Zapis art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych pozwala na zwrot opłaty. Brak precyzyjnego zapisu nie może być podstawą do przysparzania Sądowi korzyści.

Nadto skarżący podniósł, że oczekuje zwrotu kwoty 206 zł którą powód wniósł uiszczając opłatę od zażalenia, a które zostało odrzucone w związku z nieuzupełnieniem opłaty od zażalenia w kwocie 618 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Powód wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym (EPU) o zapłatę 82.350 zł tytułem niezwróconych pożyczek pieniężnych udzielonych pozwanym. Postanowieniem z dnia 27.09.2012 r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania upominawczego nakazu zapłaty w postępowaniu elektronicznym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu według właściwości ogólnej.

Zarządzeniem z dnia 21.11.2012 r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu wezwał powoda do uzupełnienia wskazanych braków pozwu, w tym uzupełnienia opłaty sądowej od pozwu – w terminie dwóch tygodni pod rygorem umorzenia postępowania.

Wobec bezskutecznego upływu tego terminu – postanowieniem z dnia 28.12.2012 r. Sąd Okręgowy umorzył postępowanie na podstawie art. 505³⁷ kpc.

Pismem z dnia 2.01.2013 r. powód zwrócił się do Sądu Okręgowego o zwrot opłaty sądowej w kwocie 1.030 zł, którą uiścił w EPU.

W dniu 14.01.2013 r. powód wniósł zażalenie na postanowienie z dnia 28.12.2012 r. o umorzeniu postępowania, wnosząc o jego uchylenie. Wniósł o rozpoznanie sprawy w postępowaniu upominawczym. Wskazał, że nie stać go na opłatę od pozwu w kwocie 4.118 zł, o którą został wezwany przez Sąd.

Zarządzeniem z dnia 21.01.2013 r. powód został wezwany do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 206 zł. Opłatę tę powód uiścił w terminie.

Zarządzeniem 1.03.2013 r. powód został wezwany do uzupełnienia opłaty od zażalenia w kwocie 618 zł. Na zarządzenie do uzupełnienia opłaty powód wniósł zażalenie. Wskazał w nim, że nie wie dlaczego został wezwany do uiszczenia kolejnej opłaty od zażalenia, a nadto przypomniał, że wystąpił do Sądu o zwrot opłaty uiszczonej w EPU w kwocie 1.030 zł, a Sąd opłaty tej nie zwrócił mu.

Postanowieniem 12.05.2013 r. Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powoda na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 1.03.2013 r., wskazując w uzasadnieniu, że skoro należna opłata sądowa od zażalenia wynosi 824 zł, to zasadnie Sąd Okręgowy wzywał powoda o uzupełnienie opłaty sądowej w kwocie 618 zł.

W związku z tym, że po ponownym wezwaniu powoda o uiszczenie opłaty od zażalenia w kwocie 618 zł – powód opłaty tej nie uiścił – postanowieniem z dnia 10.07.2013 r. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu odrzucił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28 grudnia 2012 r. w przedmiocie umorzenia postępowania. Postanowienie to nie zostało zaskarżone przez powoda i tym samym stało się prawomocne postanowienie z dnia 28.12.2012 r. o umorzeniu postępowania w sprawie.

Obecnie przedmiotem oceny Sądu Apelacyjnego jest postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13.09.2013 r., którym Sąd ten odmówił powodowi zwrotu opłaty od pozwu.

Zażalenie powoda nie jest uzasadnione.

Jest okolicznością bezsporną, że powód nie uzupełnił wszystkich braków pozwu, o które został wezwany pod rygorem umorzenia postępowania.

Na gruncie kodeksu postępowania cywilnego przyjęta została zasada pełnej kontynuacji postępowania w postępowaniu zwykłym wszczętym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W niniejszej sprawie Sąd w postępowaniu elektronicznym stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i dlatego sprawa została przekazana do postępowania zwykłego. Fakt ten musi być uwzględniony przy rozstrzygnięciu zażalenia wniesionego przez powoda.

W związku z tym – skoro nie zostały przez powoda usunięte braki pozwu w sposób odpowiedni dla postępowania, w którym sprawa miała być rozpoznana, to nie można już było zwrócić pozwu wniesionego w elektronicznym postępowaniu upominawczym lecz należało postępowanie umorzyć, co wyraźnie wynika z art. 505³⁷ kpc.

Ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie przewiduje możliwości zarządzenia zwrotu opłaty sądowej w razie umorzenia postępowania. Art. 79 tej ustawy zawiera enumeratywne wyliczenie zdarzeń, które uzasadniają zwrot opłaty. Umorzenie postępowania – jak w niniejszej sprawie – nie mieści się w dyspozycji tego przepisu. Zażalenie powoda jest więc nieuzasadnione i podlega oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Należy zauważyć, że umorzenie postępowania jest jednym ze sposobów zakończenia postępowania o charakterze nie merytorycznym. Oznacza to, że powód może wnieść ponownie pozew o zapłatę tytułem zwrotu pożyczki, a w razie gdyby nie dysponował odpowiednimi środkami finansowymi na uiszczenie stosownej opłaty sądowej, może wystąpić do Sądu z wnioskiem o zwolnienie go od tej opłaty.

Marginesowo należy zauważyć, że zwrotowi na rzecz powoda podlega opłata od odrzuconego zażalenia kwocie 206 zł.